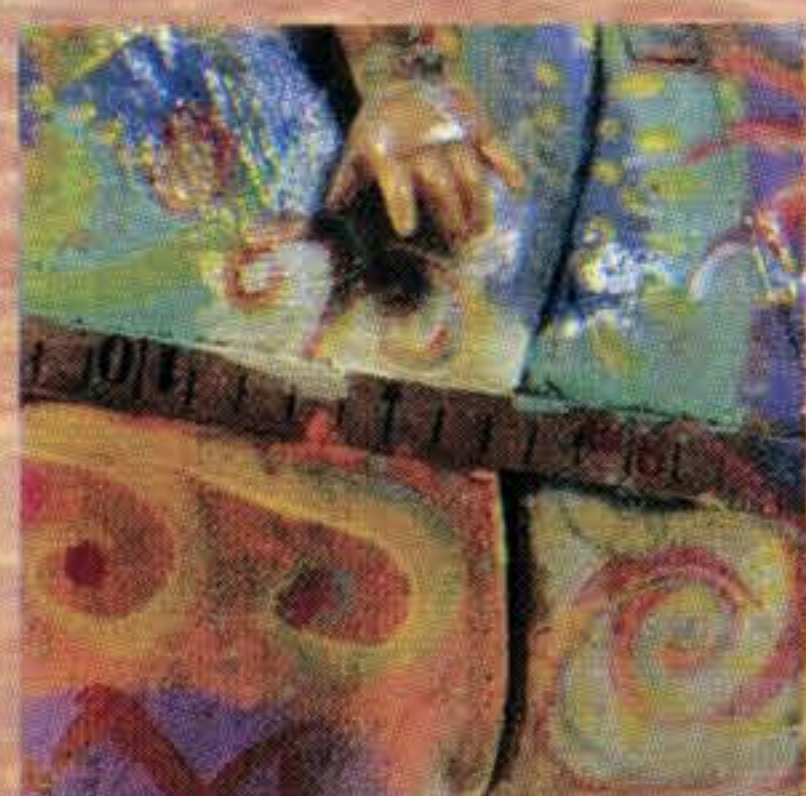

סיפורי חיות

ספטמבר - אוקטובר 2004

הגלריה - מושב שואבה

סיפורי חיות

מאירה אונא
מירל גולדנברג
נתן הלפרין
מרק יודל
נאוה כורש
בוריס כץ
חנה מילר
איתן קדמי
דורי שכטל-זנגר

אוצרת:
תרצה ילון קולטון

ספטמבר - אוקטובר 2004
הגלריה - מושב שואבה

תודה לדני קרמן ולשלומית באומן

עיצוב הקטלוג: אריאל מיודוסר
צילום: רן ארדה

כל המידות בס"מ לפי הסדר: עומק x רוחב x גובה

דפוס: הפיל הורוד

© כל הזכויות שמורות

www.thegallery.co.il
galcd@aquanet.co.il

סיפורי חיות

מסע אל תוך הנפש

אוסף של חיות ויצורים שונים ומשונים, היוצרים מעין דרמה צבעונית וססגונית, מוצגים בתערוכה **סיפורי חיות**.

קבוצת עבודות מובילה אותנו אל שורשי תרבויות קדומות ומיתוסים עתיקים. האגדה על כסא שלמה המלך, שהיה מעוטר בנשרים ואריות, מהווה השראה ישירה ל"חיהלה", האריה/ציפור של **נאוה כורש**. מוטיבים של תבליטי האריות המכונפים שנתגלו כ"שומרי הארמון" במסופוטמיה העתיקה, ושל הספינקס, אריה בעל כנפיים וראש אדם מתקשרים גם הם. לדברי כורש, העבודה הינה "חומר סטיכי שנדחקו לתוכו חלומות, מחשבות ותחושות, כולם בלתי נראים, שמרוב קשב לקול החומר קבלו צורה".

חנה מילר יוצרת סדרת יצורים דמיוניים, השאובים מן המיתולוגיה והאמנות המצרית הקדמונית, ה-"ba" (התגלמות ויזואלית של נפש האדם) - צירופים מוזרים של פני אדם וגוף צפור, כמייצגים פיקטוגרמה של הנשמה. מילר יוצרת כאן פרוייקציה תלת ממדית להירוגליפים. מילר דואגת לספק לדמויות מוטות וגלגלים לצורך הנעה, בדומה לשאיפה המצרית האובססיבית לספק את כל צרכיה הפרקטיים של נשמת הנפטר במסעה שלאחר המוות. "שום דבר לא בטוח, חוץ מהמוות", שמה הסרקסטי של העבודה, אינו מצליח לחפות על החקירה הרוחנית המעמיקה של מילר, העוסקת במהות הנפש, בחיים, במוות ובמרחב שביניהם.

מסכת עבודה זרה שבתלמוד הבבלי היא המקור לנושא העבודה של איתן קדמי, "סיתרא אחרא": "אמרו על מלאך המוות שכולו מלא עיניים. בשעת פטירתו של חולה, עומד מעל מראשותיו וחרבו שלופה בידו וטיפה של רעל תלויה בו". לעבודה עוצמה אקספרסיבית, והכמוס בה רב מן הגלוי, החיה והדמות האנושית מתמזגות זו בזו. הדמות המסיבית מחופה בתחמוצת ברזל כהה, והציור שעל הפסל, עיניים רבות ומלאך המוות, עשוי בחריטה ידנית.

"האדם שבחיה", זוהי תמצית של געגועים לנמר. דמות אישה וורודה חסרת ראש ולידה ראש נמר/אדם, צילום תת מודע, מכוח הזיכרון הגנטי הקמאי, של החיה שבאדם והאדם שבחיה. אוירה חלומית שבה מתמסמסים הגבולות בין השניים. מאירה אונא מציירת באקריליק על לוח עץ את ההתפוצצות הכתומה באזור הדמדומים של הרפיית המחשבה. מעין אזכור ויזואלי לשירו הנפלא של המשורר האנגלי בלייק, הנפתח במילים:

"Tiger tiger burning bright in the forests of the night"

השלכה אחרת של האדם על החיה מופיעה בעבודה "ארנבת" של בוריס כץ. כאן, הממד הוא היתולי יותר, משלב בתוכו דיאלוג הומוריסטי מופגן בין חלקי גוף אנושיים אל גופה של הארנבת. הסיפור המבודח מסתיים בקריצה גרוטסקית באזור האחוריים, "שהרי כולנו ארנבות במידה זו או אחרת...", לפי דבריו של כץ. קבוצה נוספת של עבודות בתערוכה משבצות בתוכן הומור וחיבור של אדם-חיה. "משלושה יוצא אחד", עבודתו של נתן הלפרן, מבוצעת בפורמט מחולק לשלושה, הגורם לצופה לחבר אותם ויזואלית במוחו לדמות אחת. הסוס, נושא החוזר בעבודתו של הלפרן, הוא אצילי וגבוה, ואילו רוכבו כולו ראש ללא גוף, מכווץ. התפקידים מתהפכים, וברור מי המוביל. שוב עולה על הדעת מיתוס עתיק, הסוס הטרויאני המאחסן הפתעות אנושיות בבטנו.

מרק יודל מציג חיה דמיונית בשם "Wenos". העיסוק בדמות החיה מבוסס על קוד ושפה אישיים. החיה מבטאת רגשות מעודנים בעולם פנטסטי וייחודי. לחיה רגליים מאסיביות, נושאות כובדו של העולם וראש עדין וחולמני, זקוף ואופטימי, מעין חיבור של איילה ופיל. בחזה מדליה מחופה בעלי זהב - מגן המספק בטחון - מוטיב החוזר בעבודותיו.

מירל גולדנברג בונה את "מלך היער" - היבריד צבעוני מעיסת ניר ורדי מייד, מעין שילוב החוצה, תוך כדי חיוד, את הגבולות בין דומם, חי ומדבר. גולדנברג מושפע מהסיפור הגרמאני/דני העתיק על ה-"Elf King". מירל יוצר סיפור למבוגרים, שעדיין נשארו ילדים. הדמות הגרוטסקית והססגונית מופיעה בקרקס האבסורד של החיים.

"באולינג חיי" שייכת לסדרת עבודות ה"משחקים" של דורי זנגר-שכטל, שבה שינוי מקומם של האובייקטים בונה קומפוזיציה חדשה. סדרת ציפורי חרס ועליהם חלקים הניתנים להזזה, מצוירים בצבעי חיפוי ותת זיגוג צבעוניים בתוספת קווי מתאר חרותים. סגנון עבודתה מזכיר את מוצאה הדרום אמריקני של האמנית ומעורב בהשפעות מזרח תיכוניות.

כמו חלק מן העבודות המוצגות, התערוכה מהווה מעין יציר כלאיים, הכולל בתוכו מגוון חומרים וטכניקות עבודה שונות, כשחוט רעיוני משותף מקשר ביניהם. כל חיה בנפרד מאפשרת הצצה אל מקור ההשראה של האמן ואל עולמו הרוחני-האישי. כמכלול, נבנית התערוכה כמרחב ארכיטיפי, החוקר את יחסי הגומלין בין החייתי לאנושי.

תרצה ילון קולטון
אוצרת

90 x 100 x 50
עיסת נייר, רדי מייד

מלך היער

מירל גולדנברג
מעצב גרפי, מאייר, צייר ופסל

140 x 120 x 35: מידות המיצב:
אדמית מזוגגת וצבעי חיפוי, ברזל

שום דבר לא בטוח,
חוץ מהמוות (פרט ממיצב)

חנה מילר
אמנית קרמיקה

אובייקטים: קוטר 28 x גובה 67 כ"א
אדמית, לחיצת משטחים לתבניות, אנגובים וחריטות

באולינג חי
(פרט)

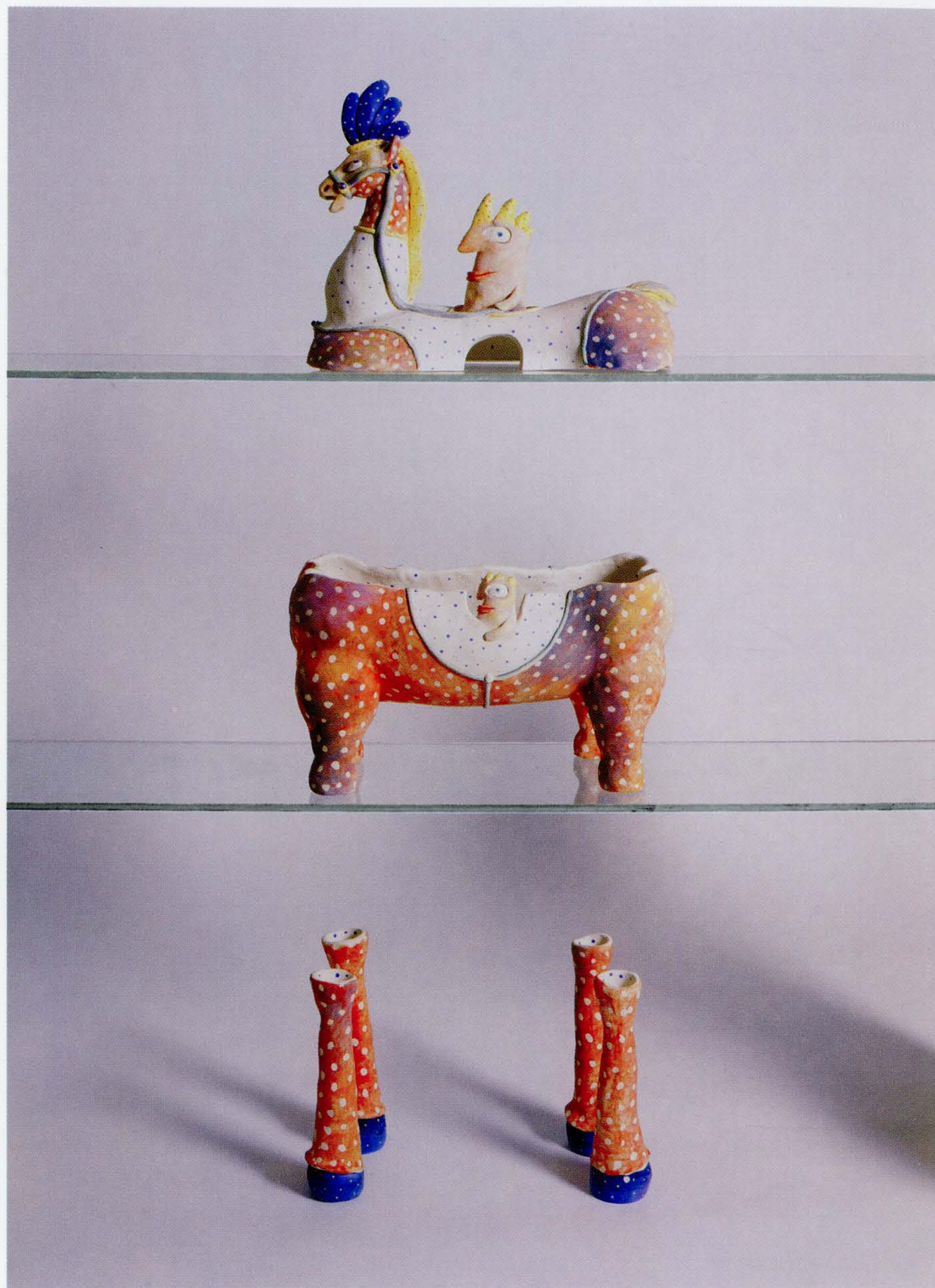
דורי שכתל-זנגר
אמנית קרמיקה

46 x 54 x 22
אדמית, בניית יד, אוקסידים

חיה'לה

נאוה כורש
ציירת, פסלת

נתן הלפרן
מאייר, אמן קרמיקה
משלושה יוצא אחד
150 X 50 X 15
אדמית, בניית יד, אנגובים וזכוכית

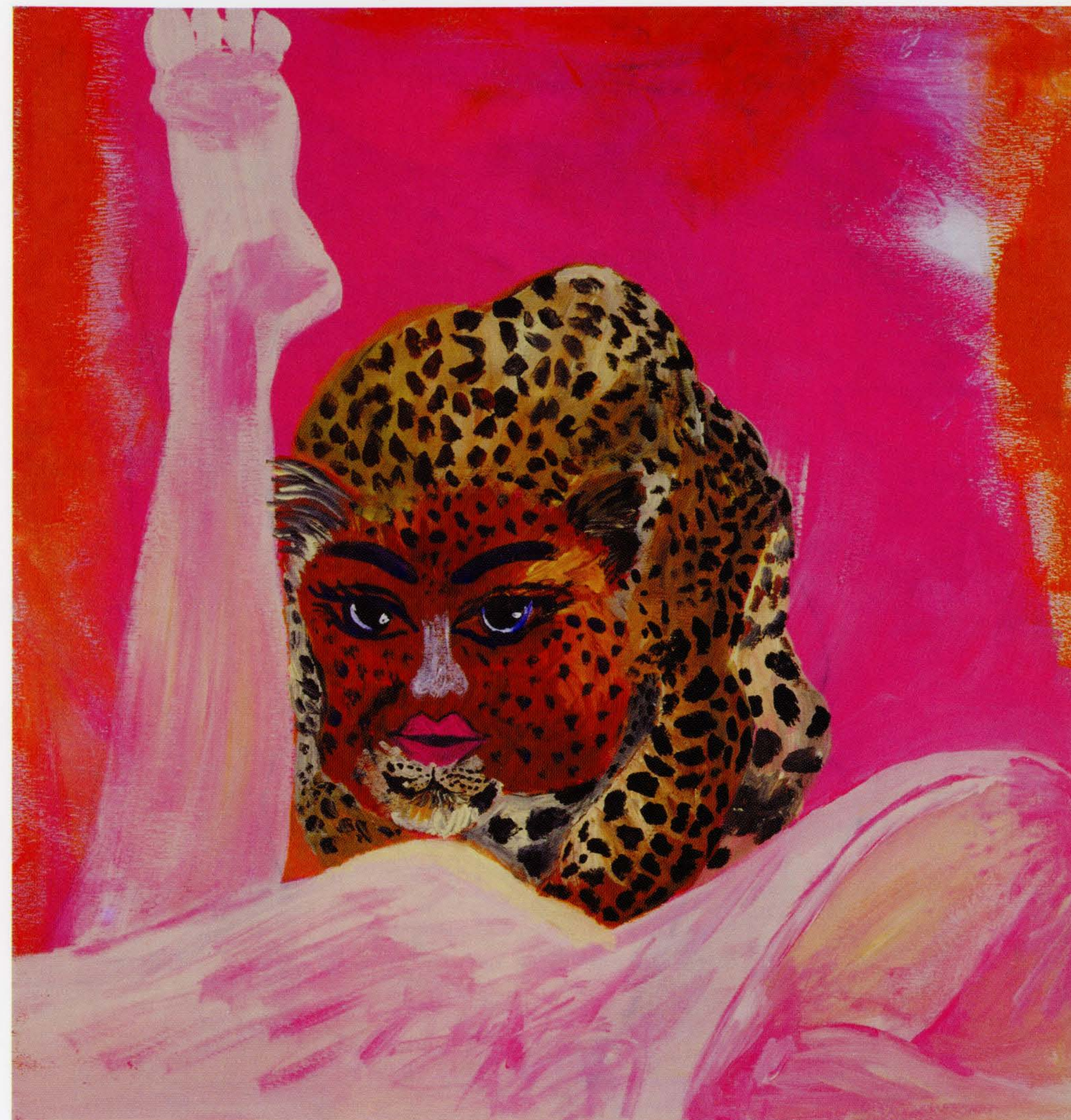
מרק יודל
אמן קרמיקה
Wenos
אדמית, אנגובים ואנדרגלייז
51 X 24 X 15

29 X 41 X 12
אדמית, בניית יד

הארנבת

בוריס כץ
אמן קרמיקה

45 גובה X 45 רוחב
אקריליק על לוח עץ

האדם שבחיה

מאירה אונא
אמנית קרמיקה

30 x 60 x 50
אדמית, בניית יד, אוקסיד וחריטה

שיתרא אחרא

איתן קדמי
אמן קרמיקה, מאייר

